

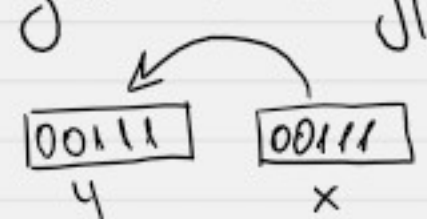
Type casting

def - експлицитно конвертиране на израз от един тип в друг

Видове:

1) преобразуване от един тип в друг

int x=7;
double y=x;

- данните от x се копират и се интерпретират като y

2) преобразуване на указател (вместо да ползваме данни, както в 1)

Base
↑
Der

Der* d = new D();
Base* b = d; // Base* b = (Base*) d

За потребители дефинирани типове са въведени 1 тип type-cast. Те са шаблонни класове приемащи обект и връщащи обект от новия тип

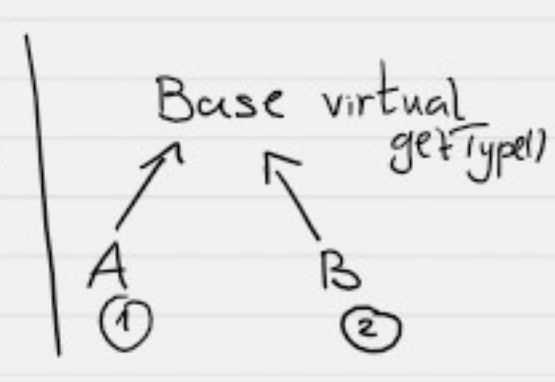
Общ синтаксис: type-of-casting <type-to-cast to> (object-to-cast);

1. **static-cast** - използва се за преобразуване на ук-л / реф. към базов клас към ук-л / реф. към клас наследник

f(Base* ptr) {

if (ptr -> getType() == 1)

A* obj = static-cast <A*> (ptr);

! Не прави run-time check, затова го използваме само когато сме сигурни, че ще преобразуваме в правилния за указателя тип

→ Ако се опитаме да кастнем към грешен тип, се оказва да крашнем. Ако не даде изрешка, е undefined behaviour

Base* ptr = new A();
ptr = static-cast <B*> (ptr); // грешка

void* - указател, който може да сочи към всичко, но не знаем към какво сочи
- не можем да го дерекфецираме или местим
- за да направим едно от двете трябва да го кастнем

2. **dynamic-cast** - преобразуване на ук-л / реф. от базов клас към ук-л / реф. от клас наследник, но с runtime check

- Основно се използва за downcasting, когато не знаем какъв е типът на обекта
- За upcasting не се използва, защото той винаги е успешен и не изисква проверка.

Run-time check на dynamic-cast

Downcasting-а може да не е възможен, ако:

- се опитваме да преобразуваме към грешен тип;
- Base указателят всъщност не сочи към наследник.

Тази проверка става през виртуалната таблица, затова downcasting може да правим само ако имаме поне една виртуална функция в базовия клас

При успешно преобразуване:

- на ук-л връща указател от желания тип;
- на референция връща нова референция от желания тип.

При неуспешно преобразуване:

- на указател dynamic-cast връща nullptr;
- на референция dynamic-cast хвърля std::bad_cast.
- за обекти, които не са в полиморфна йерархия връща nullptr/bad_cast

3. **const-cast** - манипулира константността на обекти, с които работим през ук-л или референции

За да премахнем константността трябва обектът да не е бил константен при създаването си. В противен случай при опит за const-cast имаме undefined behaviour.

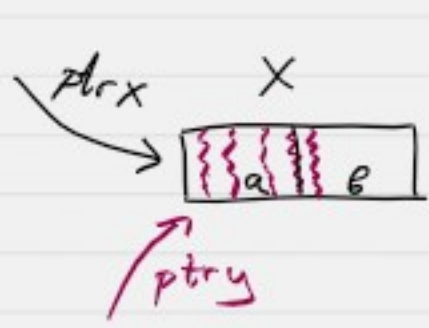
Използването му не е добра практика.

4. **reinterpret-cast** - преобразуване на указател от произволен тип към указател от произволен тип

Репрентриетираме паметта по нов начин

class X {
int a;
int b;
};

class Y {
char ch[5];
};

X* ptrx = new X();
Y* ptry = reinterpret-cast <Y*> (ptrx);

C-style cast

A* ptr = (B*) ptr2;

- const-cast
- static-cast
- static-cast + const-cast
- reinterpret-cast
- reinterpret-cast + const-cast

Проверка дали типовете са подходящи за видовете кастове в този ред